

ALEKSI DELIKOURAS

**DRAGON
SLAYER**

666

HELSINGISSÄ
KUSTANNUSOSAKEYHTIÖ
OTAVA

Tarkistettu painos

Tämän yhteisniteen teokset ovat
alun perin ilmestyneet Nörtti-sarjassa.

Nörtti 1 – New game (2012)

Nörtti 2 – Next level (2013)

Nörtti 3 – Game over (2014)

© Aleksi Delikouras ja
Kustannusosakeyhtiö Otava 2024

ISBN 978-951-1-493013

OTAVA
KIRJAPAINO
Keuruu 2024

ALEKSI DELIKOURAS

**NEW
GAME**

*Omistettu Olli-Pekka Autereelle,
historian opettajalle joka kannustaa
ajattelemaan omilla aivoilla*

Tämä kirja ei perustu tositapahtumiin.
Kaikki mahdolliset yhtäläisyydet todellisten
tapahtumien tai henkilöiden kanssa ovat sattumaa.

ETU- JA SUKUNIMI: DragonSlayer666

LEMPINIMET: Drage, Drago, Kingi, Keisari, Mestari, Owner, The Man

LEMPIVÄRI: musta, mutta joskus punanen

MIES / NAINEN: ei kumpikaan

HIUKSET: coolit, pitkät

SILMÄT: En muista... ehkä vihreät.

URHEILULAJI: Urheilu on paskaa. Mutta jos on pakko valita niin curling.

ENSIRAKKAUTESI: Duke Nukem

PARAS ELOKUVA: ei ainakaan Titanic tai Avatar

MIKÄ ELÄIN OLISIT: T-rex

LEMPIAINE KOULUSSA: Atk ja matikka. Oon koulun paras ja sain matikkadiplomin!

ENSISUUDELMA: tyhmä kysymys

KEHEN OLET IHASTUNUT: joulupukkiin

ONKO SINULLA SALAINEN IHAILIJA: No varmaan ne Youtuben pelleapinat!

OLETKO NEITSYT: Ihme kysymyksiä! Kuka helvetin pissis on tämänkin testin tehnyt? Paska testi saatana!

25. heinäkuuta

Tänään mä rikoin kahta mun periaatetta. Ensimmäinen oli, etten mä koskaan rupea pitämään päiväkirjaa ja toinen, etten ikinä liity IRC-Galleriaan. Toisaalta mä en olekaan mikään periaatteen mies. Mun mielestä periaatteet on tarkoitettu idiooteille, joilla ei ole mitään muuta tekemistä kuin keksiä typeriä sääntöjä, jotka rajoittaa niiden ja muiden elämää. Jos mä saan hyvän syyn rikkoa periaatetta, teen sen saman tien. Päiväkirjaa mä rupesin pitämään ihan vain sen takia, että jos mutsi joskus näännyttää mut nälkään, poliisi löytää mun päiväkirjat ja koko maailma näkee, miten väärin mua on kohdeltu.

Mun mutsi on hullu. Se valittaa, että mä pelaan liikaa enkä muka kunnioita sitä. Mun mielestä se ei itse kunnioita mua, kun ei muuta tee kuin valittaa. Se on töissä jossain asiakaspalvelukeskuksessa ja saa kuul-la joka päivä vinetystä. Töiden jälkeen se purkaa oman ahdistuksensa muhun. Vanhempien pahin vika on, että ne panee aina vahingon kiertämään. Kun kysyn mutsilta, miksi helvetissä mun pitäisi siivota, se sanoo, että sekin joutui siivoamaan nuorena. Ja jos se ei siivonnut, se sai piiskaa. Pitäisikö munkin kieltää

mun tulevia lapsia pelaamasta vain siksi, että muakin on kielletty? Paska logiikka, jos multa kysytään.

IRC-Galleriaan mä liityin siksi, että hävisin Hege91:lle vedonlyönnissä. Se väitti, että norsut tappaa enemmän ihmisiä kuin hait. Mun mielestä väite oli naurettava. Kuinka monta tappajaelokuvaa on tehty norsuista? Ei yhtään. Mutta haista on tehty kokonainen trilogia! Hege91 oli tarkistanut jostain luontokirjasta, että se oli oikeassa, joten mä hävisin vedon. Pitää näköjään tehdä valitus sen luontokirjan kirjoittajalle.

IRC-Galleria on pissisten ja fruiittareiden valtakunta. Se kuului aluksi irkkaajille. Ihmisille, jotka tiesi tietokoneista ja halusi jutella meikkien ja urheilun sijaan järkevästä asioista, kuten prosessoreista ja peleistä. IRC-Galleria toimi loistavasti, kunnes jengi rupeesi lisäämään sinne kuvia itsestään. Pian sinne tunki pissiksiä, jotka halusivat esitellä tissejään ja meikattuja naamojaan, ja fruiittareita, jotka halusivat iskeä näitä pissiksiä. Sen jälkeen irkkaajat luovutti ja eros IRC-Galleriasta, ja siitä lähtien paikkaa on kutsuttu galtsuksi. On maailman pahin virhe kutsua galtsua IRC:ksi, sillä todellisessa IRC:ssä keskustelee vain nerot. Koska mä hävisin Hege91:lle vedonlyönnissä, mun oli pakko liittyä galtsuun.

Panin mun nimeksi DragonSlayer666. Se on mun Rune-ukon nimi, jota mä oon käyttänyt ihan pienestä asti. Mä inhoon mun oikeeta nimeä. DragonSlayer666 kuvaa mua ihmisenä paljon paremmin. Opettajilla meni pitkään, ennen kuin ne suostu kutsumaan mua

DragonSlayer666:ksi. Yhtenä päivänä matikan opettaja oli sanonut Maija-Liisaa Maikuksi ja mäkin vaadin saada käyttää mun lempinimeä. Tasa-arvon nimissä opettajien oli pakko suostua siihen. Tosin ne ei aina jaksaa sanoa DragonSlayer666:ta kokonaan vaan lyhentävät sen Dragoksi. Silloin meidän luokan pissikset pilkkaa mua Draco Malfoyksi, joka on kuulemma joku pelle Harry Potter -kirjoista.

26. heinäkuuta

Tänään mutsi herätti mut hovin vuoksi jo yhdeltätoista aamulla. Mä menin takaisin nukkumaan mutta se sadisti repi multa peiton pois ja laittoi kaikki valot päälle. Sen mukaan yöllä nukutaan ja aamulla herätään. Just tommonen konservatiivinen pelle apina. Mä lisäsin profiliin webbikamerakuvan itsestäni ja muutamia kuvia, joissa mä pelaan. Mä löysin aika nopeesti kaikkien meidänluokkalaisten kuvat. Näköjään minä ja Hege91 oltiin ainoat, jotka ei ollu liittyny galtsuun. Jos ei kuulu IRC-Galleriaan, ei kuulu mihinkään. Se on meidän koulun pissisten motto. Sairasta, sanon minä.

Galtsun kävijämäärästä näkee hyvin, kuinka suosittu tyyppi on. Urheiluluokan Jakella on 800 kävijää päivässä, kun taas meidänluokkalaisella Heikillä niitä on vain kymmenen. Jaken profili on täynnä kommentteja, jotka on enimmäkseen tytöiltä. Ehkä se johtuu siitä, että Jake on melkein joka kuvassa ilman paitaa ja sen lihakset erottuu hyvin. Mua ottaa päähän tommoset apinat, joilla ei ole muuta tekemistä kuin urheilla ja kasvattaa lihaksiaan. Luuleeko ne saavansa lihaksilla töitä?

Jakelle oli ilmestynyt uusi kommentti. *Toi on just läppä toi sun ilme tässä*, joku Fetasalaatti-nikki kommentoi. Mä klikkasin Fetasalaatin profiilia. Se oli meidänkoululainen punatukkainen tyttö, joka oli oikeastaan aika hyvännäköinen. Se ei näyttänyt samalta kuin muut tytöt. Sillä ei ollut liikaa meikkiä, vaan se oli enemmänkin kuin joku cool soturityttö, joka tappaa zombeja yhdellä kädellä ja silmät kiinni. Joissakin kuvissa se teki voltteja ja muita temppuja hiekkarannalla. Ne oli kieltämättä aika tyylikkään näköisiä. Mun täytyi saada Fetasalaatti vierailemaan mun profiililla – mutta miten? Mä en todellakaan keksinyt mitään kommentoitavaa sille. Enhän mä edes tuntenut sitä. Mä tajusin, että voisin kommentoida Jakelle jotain, niin että Fetasalaatti huomaisi sen, ja siten löytäisi mut! *Kannattais treenata enemmän hauiksii...*, mä kommentoin Jakelle. Idea oli musta hyvä. Nyt Fetasalaatti saisi sellaisen kuvan, että mulla olisi paremmat. Jäin odottelemaan, että Fetasalaatti vastaisi mulle jotain, mutta mitään ei kuulunut.

Mulla oli edelleenkin nolla kävijää. Mä näytin Fetasalaatin silmissä varmasti luuserilta, jolla ei ole yhtään kaveria. Mä odottelin pari tuntia, että mun kävijämäärä nousisi, mutta se pysyi nollassa. Mä päätin nostattaa sitä kommentoimalla muille ihmisille. Mä sanoin heppa95:lle, että sen hevosesta sais hyvää makkaraa ja Eve_kuumiz98:lle, että sen paita on ruma. Jostain syystä ne eivät vastanneet mulle takas, mutta mulla oli sentään jo kaksi kävijää! Päivän päätteeksi mä olin saa-

nut jo 150 kävijää, jotka kaikki todennäköisesti vihas mua.

Illalla Fetasalaatti kirjautui viimein sisään. Se ei kommentoinut mulle mitään mutta kirjoitti Jakelle, että sillä oli ollut hauska päivä. Mulle tuli vähän epätoivoinen olo. Ajattelin kirjoittaa Fetasalaatille, että se on hot, mutta toisaalta se olisi ollut ihan liian pelleä. Vain idiotit tekee niin. Sitten tajusin, että voisin kehua sen temppekuvia. *Aika makee voltti*, mä kirjoitin ja jäin odottamaan, mitä se vastais.

– Mitä helvettiä sinä täällä naputtelet tähän aikaan yöstä! mutsi tuli räyhäämään mun huoneeseen koputtamatta, niin että sain melkein sydärin.

Se ei näköjään taaskaan pystynyt nukkumaan ja tavalliseen tapaansa purki turhautumisensa muhun.

– Ei ole mun syy, jos sä et saa unta! mä sanoin ja yritin pysyy rauhallisena, vaikka se itse tärisi raivosta.

– On juuri tuon sinun naputtelusi syytä, etten minä saa unta, se huusi niin, että sylki roiskui.

Mä en halunnut muuta kuin saada vastauksen Fetasalaatilta ja mennä hyvillä mielin nukkumaan, niin eikö just silloin mutsin pitänyt pilata taas kaikki.

– Ehkä sinulla on kesäloma ja varaa valvoa, mutta minä olen aikuinen ihminen ja käyn töissä...

Mä en edes jaksanut kuunnella sen saarnaamista. Rupesin selailemaan Riemurasiasta hauskoja kuvia, kunnes mutsi kyllästyi ja lähti pois. Vihdoinkin mä pääsisin tarkistamaan, oliko Fetasalaatti vastannut

mulle. Mutta netti ei jostain syystä toiminut. Ei helvetti. Mutsi oli taas repinyt nettipiuhan irti ja piilottanut sen. Ihme diktaattori sekin. Se haluaa tuhota mun mahdollisuudet Fetasalaatin kanssa.

27. heinäkuuta

Etsin sitä nettipuhua koko yön. Löysin sen lopulta aamulla mutsin tyynyn alta, kun se oli lähtenyt töihin. Sain netin toimimaan ja menin tarkistamaan IRC-Gallerian. Jake oli lisännyt taas uusia kuvia. Se oli niissä rannalla, ja Fetasalaattikin oli kuvissa mukana. Mun täytyi myöntää, että Fetasalaatilla on aika upee vartalo, mutta toisaalta niin on Jakellakin. Mä oon vain laiha ja kalpea. Miksi kukaan muhun ihastuisi? Hetken harkitsin, että photoshoppaisin itselleni paremman vartalon, mutta se menis jo vähän yli.

Jakella oli yli 120 kävijää ja mulla taas nolla. En jaksanut tällä kertaa edes yrittää, joten hain jääkaapista Pepsyä ja rupesin pelaamaan Battlefieldiä. Mä päätin unohtaa tytöt ja galleriat. Ne ei ole satureita varten.

Onneksi mutsi oli vielä töissä, joten mä saisin pelata pari tuntia täydellisessä rauhassa. Pelaaminen on parasta mitä mä tiedän, ja mä olen siinä vielä tosi hyvä. Se tunne, kun on yhtä tietokoneen ja näppäimistön kanssa ja kaataa vihollisia yhden toisensa perään, on yhtä nautintoa. Mä tein Battlefieldissä tiimin joidenkin random saksalaisnyoppien kaa, ja me hävittiin aika rajusti. Se varmaan johtui siitä, etteivät ne saksa-

laiset osanneet englantia eivätkä pystyneet antamaan kunnollisia ohjeita. Saksalaiset pelaajat tosin väittivät, etteivät ne ymmärtäneet sanaakaan mun englannista. Lopulta mä kyllästyin ja rupesin ampumaan omia. Ikävä kyllä mut heitettiin aika nopeesti ulos servusta.

28. heinäkuuta

Tänään mä olisin saanut nukkua pitkään, kun mutsi oli mennyt aikaisin töihin, mutta ei. Joku idiootti pim-potti ovikelloa ja pilas mun unet. Ovella oli se helvetin paviaani taas kameransa kanssa. Sen Youtube-nimi on Brassmo. Se haluaa isona elokuvaohjaajaksi ja luulee pääsevänsä huipulle kuvaamalla mua. Aika sääliä. Mä en edes tiedä sen oikeaa nimeä. Se on jonkun mutsin tutun poika, joka on kuvannut musta jotain helvetin Nörtti-dokumentteja. Se tekee muka koulutyönä jotain tutkielmaa tietokoneriippuvaisista nuorista. Ehkä Brassmo on näyttänyt niitä dokumentteja sen koulussa, mutta sen lisäksi se pisti ne Youtubeen ilman mun lupaa.

– Voinko mä tulla kuvaamaan sua, kun sä pelaat? Brassmo kysy multa.

Käskin sen painua helvettiin sen kameransa kanssa. Mut se ei uskonut vaan änki sisälle. Brassmo kertoi, että uusimmalla dokumentilla on ihan älyttömästi katsojia ja Youtubeen satelee jatkuvasti kommentteja, joissa pyydetään lisää. Nyt se sitten halusi kuvata mua ja tehdä musta taas koko kansan naurun kohteen. Mä sanoin sille suorat sanat enkä suostunut tekemään yhtään mitään.

– Mä ajattelin kuvata sua, kun sä pelaat Battlefieldiä. Silloin kaikki näkee, kuinka hyvä pelaaja sä olet, Brassmo heitti väliin.

Ajatus kuulosti kieltämättä ihan hyvältä, joten mä suostuin.

Mä käskin Brassmoa poistamaan kaikki kohdat, joissa mut ammutaan, ja säästämään ne, joissa mä ammun headshotin. Se kieltäytyi, koska sen mielestä se olisi muka totuuden manipulointia. Mulla ei siis ollut muuta mahdollisuutta kuin onnistua. Mä kerroin Brassmolle vahingossa, että olin liittynyt IRC-Galleriaan, ja se innostui siitä jostain syystä ihan älyttömästi. Samassa sekunnissa se kyllästyi kuvaamaan mua ja lähti menee. Ihme ernesti sekin. Myöhemmin illalla kun mä menin galtsuun, mä huomasin, että mulla oli 294 uutta kommenttia ja kävijämäärä oli 3 500! Brassmo oli pistänyt sen Youtube-sivulle linkin mun galtsuprofiiliin, ja nyt mulle sateli yhtä syöttöä maailman idioottimaisimpia kommentteja.

Vitun nörtti paska, jos olisit mun lapsi niin potkisin sut vittuun mun talosta ja kone lähtis perässä vitun luuseri, kuvas varmaan parhaiten vierailijoiden mielipiteitä.

Ainakin mulla oli enemmän kävijöitä kuin Jakella.

29. heinäkuuta

Kesäloma on kohta lopussa, ja parin viikon päästä alkaa koulu. Oon saanu hyvin koulutettua strenaa koko kesän paitsi nyt, kun mutsi pakottaa mut mökille. Ihme diktaattori sekin. Mun unelma olis ollu saada pelata kaksi viikkoa putkeen rauhassa ilman mitään häiriötekijöitä. Koko kämppä olis ollu pelkästään mun käytössä, mä olisin voinu kuunnella musaa täysillä ja katsoa vaikka Simpsonseita koko yön, eikä mutsi olis ollu mäkättämässä.

Mutsin mielestä mä en ole vielä täysi-ikäinen enkä pysty huolehtimaan itsestäni yksin kotona. Ihme perseilyä tommonen. En mä ole enää mikään kakara, joka tukehtuu saman tien legoihin, kun sen jättää yksin kotiin. Mä tosin pureskelen legoja. Ne auttaa hyvin keskittymään, jos pelaan tärkeää matsia. Mutsi aina vinee, ettei se vie mua sairaalaan, jos mä tukehdun niihin. Mutsin mielestä raitis ilma tekis mulle välillä hyvää. Eikö sille ole koulussa opetettu, että ilma on nykyään saastunutta eikä maantiepöly tee hyvää hengitykselle?

Mutsilla on semmoinen tyhmä periaate, että joka kesä pitää mennä mökille. Se on just semmoinen api-na, joka ei voi koskaan rikkoa periaatteitaan, vaikka se

olisi kaikille hyväksi. Jokainen mökkireissu on päättynyt mutsin raivokohtaukseen, ja sitten se valittaa, ettei lähde enää koskaan mökille. Mutta kuten aina, mutsi on taas innoissaan menossa ja raahaa koko perheen mukaan kärsimään. Naisilla on huono muisti.

Mä olisin varmana voittanut Hegegi:n puukkomat-sissa sata kertaa. Mutta ei. Mun pitää istua kuumassa saunassa ja katsoa metsässä, kuinka hyttyset puree mut verille. Ihan kuin mulla ei olisi jo valmiiksi tarpeeksi näppylöitä. Mä en edes pääsisi galtsuun tarkistamaan Fetasalaatin uusia kuvia. Kaikkein pahinta on se, että Hegegi pystyy treenaa strenaa ja mä en. Mä en lähde sinne helvetin mökille.

30. heinäkuuta

Mutsi herätti mut aamulla ja kysyi, lähdenkö käymään sen kaa kaupassa, kun se tarvitsi apua Pepsi-pullojen kantamisessa. Mä en sano koskaan ei ilmaiselle Pepsille, ja tietenkin mä idiootti suostuin auttamaan mutsia. Ennen kuin mä tajusin, se oli jo ajanut Kehä kolmosen ulkopuolelle ja me oltiin matkalla mökille. Saatanan kusettajapaska sekin. Pahinta oli vielä, että mutsin uusi poikaystävä Jorgos tuli mukaan. Suomessa pitäisi olla semmonen laki, ettei naiset saa seurustella enää 40 vuotta täytettyään. Nyt joku mehmetti yrittää leikkiä mun isää, vaikkei se osaa edes kunnolla suomea. Se Jorgos aina kysyy, mitä mulle kuuluu, vaikkei mulle edes kuulu mitään.

Jorgos näytti masentuneelta. Huomas, ettei sekään olis halunnut mökille. Mutsi pisti iskelmää soimaan radiosta, ja mä ja Jorgos koetettiin tukkia korvamme. Me molemmat vihattiin iskelmää. Jossain vaiheessa mutsi pysähtyi tien varteen ja Jorgos siirtyi ajamaan. Se kiihdytteli niin, että moottori ulvoi, kiilasi täpärästi muiden autojen eteen, kiroili niiden kuskeille ja selvästi leikki jotain formulaa. Se kehuu aina Mika Häkistä kaikkien aikojen parhaaksi kuskiksi. Mä luulin,

että paras on Kimi Räikkönen.

Pelasin matopeliä, että aika kuluis nopeempaa, mutta mun oli pakko lopettaa, koska Jorgos ajoi. Mun täydellinen tasapainoelin ei kestä tollasta autossa heilumista.

Kun me saavuttiin perille, Jorgos ryntäs heti sisälle avaamaan telkkarin. Sieltä tuli futista. Mutsi otti siitä hirveet skitsot, sammutti telkkarin ja sanoi, ettei mökillä katsota telkkaria. Jorgos näytti niin surulliselta, että mutsi pani telkkarin takaisin päälle. Mulla ei ollut parempaakaan tekemistä, joten mäkin jäin sohvalle löhöämään. Futiksen pelaaminen on perseestä, enkä mä voi ymmärtää, miten kukaan jaksaa katsoa sitä. Selostajan ääni oli kyllä hauska ja jotenkin rentouttava. Jorgos ihmetteli, luetteleeko selostaja aakkosia tai jotain matemaattisia kaavoja, kun se kuulosti ihan huutokaupanpitäjältä.

Jorgoksen mielestä suomi on muutenkin tyhmästi suunniteltu kieli. Mä oon samaa mieltä. Mitä järkeä on opettaa ulkomaalaisille kirjakieltä, kun puhekieli on kuitenkin niin erilaista, ettei ne ymmärrä mitään?

Kun futismatsi loppui, mutsi pakotti meidät hakkaamaan halkoja. Sen jälkeen me käytiin saunassa, ja sitten hakattiin lisää halkoja. Halkojen hakkaamisesta tuli jo niin kova hiki, etten mä tajunnut, mitä järkeä oli mennä saunaan hikoilemaan vielä lisää. Jorgos vihaa saunomista. Sen kotimaassa aurinko paistaa aina ja jengi kärsii kuumuudesta. Se ei ymmärrä, miksi joku haluaa kärsiä hivin vuoksi. En kyllä ymmärrä mäkään.

5. elokuuta

Mulla ja Jorgoksella alkoi mennä hermot mökkeilyyn. Mutsikin vaikutti vähän kyrsiintyneeltä, mutta silti se jaksoi keksiä meille kaikenlaista touhua. Mutsi on just semmonen ihminen, jolla on kaiken maailman komplekseja. Kun sitä ottaa pattiin, se helpottaa oloaan kontrolloimalla ja kiduttamalla muita.

Jorgos taas ei tajunnut, miksi mutsi halusi maaseudun rauhaan. Sen mielestä kaupunkikin oli niin autio ja yksinäinen paikka, varsinkin sunnuntai-iltaisina ja juhlapyhinä, että olisi luullut ydinpommin just räjähtäneen. Jorgos ei käsittänyt, kuka mutsia kaupungissa häiritsi, kun se ei naapureitakaan siellä nähnyt, niin että piti paeta erämaahan, jossa ei voinut törmätä kuin sammakoihin ja karhuihin. Siinä vaiheessa kun Jorgos alko käydä naapuritonteilla kylässä silkkaa yksinäisyyttään, mutsi keksi lähettää meidät marjaan.

Mä ihmettelin, miksi Jorgos niin innostu meidän metsäretkestä enkä voinu olla putoomatta kun näin, että se oli pukenu kyläilyvaatteet päälle, pitkät suorat housut ja vaaleansinisen pukupaidan. Se luuli, että me ollaan menossa Marjalle eikä marjaan. Mutta mutsi ei tuntenut armoa, se tuuppas meille marjaämpärit kou-

raan ja sanoi, että luonnossa samoilu parantaisi meidän välejä ja saataisiin molemmat raitista ilmaa. Sitten se potkas meidät niine hyvinemme metsään.

Jorgos ei voinu ajatellakaan, että olisi poiminut jotain paskaa maasta ja vielä syönyt sitä, joten me käveltiin jonkin aikaa ympyrää. Jorgos sanoi, että sille tuli metsästä armeija-ajat mieleen. Se oli kuulemma ollut kolme vuotta armeijan erikoisjoukoissa. Mun oli pakko myöntää, että se oli aika siistiä, mutta se into, jolla Jorgos puhui siitä, oli pelottavaa.

– Kerran minä hyppäsin laskuvarjoon ja putosin myrskyssä mereen. Elikoptero haki vasta monta tuntia myöhässä. Onneksi ei ollut haikalalla nälkä, Jorgos selitti karusti.

Mä en voinu olla repeemättä Jorgoksen huonolle suomelle. Se tietenkin luuli, että mä nauroin sen tarinalle ja näytti vähän loukkaantuneelta. Jorgos osoitti kuitenkin, että jotain se oli siellä armeijan kommandomiehenä oppinut ja ehdotti, että suunnistettais lähimmälle bussipysäkille ja lähettäis salaa takaisin kotiin. Mun mielestä ajatus oli loistava. Bussipysäkille oli matkaa 15 kilsaa, mutta se oli sen arvoista. Jorgos lauleskeli jotain ärsyttäviä kreikkalaisia lauluja, ja mä laskein vastaan tulevia keltaisia autoja.

Mutsi tuli pikkubroidin kaa illalla autolla himaan. Kun mutsi oli raivonnut meille kaksi tuntia, se lopulta myönsi itsekin, että oli helpotus olla taas kotona. Jos se idiootti olis vain heti aluksi käyttänyt järkeä, meidän ei